

Posudek vedoucí bakalářské práce

Bc. Simona Ernestová: Obraz Slovenska v českém umeleckom prostredí do roku 1918

Simona Ernestová si ve své bakalářské práci uložila za úkol zkoumat způsoby, kterými bylo v českém uměleckém prostředí od poloviny 19. století do roku 1918 zobrazováno Slovensko, jeho krajina, obyvatelé a zvyky. Autorka zvolenou problematiku řešila s velkým zaujetím, které se pozitivně promítlo do výsledné podoby textu. Ten sice vznikl (kvůli mateřským povinnostem) v delším časovém období, má však pevnou a jasnou strukturu i promyšlenou koncepci. Autorka nezůstala u popisného zkoumání zobrazování slovenských horalů, zbojníků, drotárů v dílech Josefa Mánesa, F. B. Zvěřiny, Mikoláše Alše, Jaroslava Augusty, Emila Pacovského, či Miloše Jiráka. Nespokojila se ani s interpretací symboliky, kterou čeští umělci do těchto témat vkládali. Její ambice byla větší – chtěla na příkladu vztahu konkrétních umělců a uměleckých děl ke Slovensku ukázat složitost vzájemné výměny mezi Čechy, Slováky, a částečně i dalšími národy habsburské monarchie. Hodlala rekonstruovat genezi českého chápání Slováků jako mladších, slabších bratrů a zkoumat různé ideologické, kulturní i zcela konkrétní umělecké nástrahy těchto stereotypních představ. V metarovině chtěla zároveň ukázat proměny možných umělecko-historických interpretací děl českých umělců, zpracovávajících díla s náměty slovenského, detvianského a československého mýtu. Již v minulosti ukázal historik umění Ondřej Chrobák, že podobná zkoumání tendenčnosti výkladů tohoto okruhu děl mají svůj smysl a propojují téma s otázkami historiografie oboru. Na rozdíl od Chrobáka se však Ernestová ve zkoumání proměňujících se umělecko-historických narativů nesoustředila pouze na tvorbu Mikoláše Alše, ale zaměřila se na širší autorský okruh.

Ernestové záměry se mohou na první pohled jevit jako příliš ambiciózní pro jednu bakalářskou práci. Autorka se však se všemi výzvami vypořádala výborně. Napsala práci originální, obsahově kompaktní, ve které zcela v souladu s nároky, kladenými obvykle na bakalářskou práci, prokázala, že dokáže efektivně pracovat s primárními i sekundárními prameny, korektně a efektivně citovat odbornou literaturu a srozumitelně vystavět argumentaci. Ve své celistvosti studie kritéria bakalářské závěrečné práce dle mého názoru dokonce překračuje, a proto ji doporučuji k obhajobě a předběžně ji klasifikuji stupněm výborně.

prof. PhDr. Marie Rakušanová, Ph.D.

22. 1. 2024